

Štyri hlavné faktory prečo byť katolíkom

Branislav Krasnovský

6. augusta 2021 ✚ Cirkev ✚ Apologetika

Zdroj: wikimedia commons

Žijeme v dobe morálneho relativizmu a úpadku kresťanských hodnôt. V záplave sekularizácie a rafinovaných útokov voči kresťanstvu je jeho úpadok najviac badateľný najmä v radoch mladej generácie. Počet katolíkov na Slovensku, ale i vo svete neustále klesá a nevyzerá to tak, žeby sa mal v najbližšom období tento negatívny trend zmeniť.

Rafinované útoky voči kresťanstvu zasiahli bolestivo aj katolicizmus, ten však má spoločne s pravoslávím oproti iným denomináciám stále o niečo lepšiu pozíciu. Ale aj tak je odliv katolíkov zo spoločenstva Cirkvi enormný a znepokojivý je aj úpadok katolíckej Cirkvi. Na každého nového obráteného katolíka, ktorý sa stal členom katolíckej Cirkvi, pripadá 6 katolíkov z Európy a Severnej Ameriky, ktorí rady katolíckej Cirkvi opustia. Niektorí opúšťajú rady katolíckej Cirkvi prirodzene, pretože ľudský život je časovo obmedzený, iní sa počas svojho života od viery odklonia a stanú sa minimálne nábožensky indiferentnými.

Existujú štyri základné faktory, ktoré pomáhali a pomáhajú nielen formovať katolíckych veriacich, ale predstavovali a predstavujú aj dôležitý aspekt pri formovaní katolíckej komunity.

1. Prvým faktorom je prepojenie katolicizmu s určitou kultúrnou oblasťou. Ešte tridsať rokov dozadu platilo, že pre tradičné katolícke krajiny (Španielsko, Mexiko, Argentína, Uruguaj Portugalsko, Taliansko, Írsko, Poľsko, Francúzsko, Rakúsko, Chorvátsko, Maďarsko či Slovensko a i.) bol katolicizmus z veľkej časti súčasťou národnej identity, rovnako ako iné národné zvyky či národná kuchyňa.

Katolicizmus v minulosti vo zvýšenej miere oproti dnešku formoval rodinu, bol súčasťou historického vývoja, kultúrneho bohatstva a odtrhnúť sa od katolicizmu znamenalo de facto odmietañ vlastnú históriu, kultúru a spoločnosť. Tento aspekt v globálnom svete však postupne stratil na svojom význame a stal sa atavizmom. Súbežne s tým, ako sa čoraz agresívnejšie začal propagovať globalizmus, oslabovalo sa u mnohých aj prepojenie katolicizmu s tradičnými kultúrnymi oblasťami a ich hodnotami.

2. Druhým faktorom, ktorý pomáhal formovať katolícke spoločenstvo, je existencia prepojenej a previazanej katolíckej komunity. Rodina, svätá omša, dobrovoľníctvo, skauting, sviatosti, odpor proti komunizmu a

pod., pomáhali formovať katolícke spoločenstvo ľudí žijúcich v spoločenstvách. Význam komunity však takisto v globálnom svete postupne upadal a naďalej upadá.

Dnes sú katolícke komunitné spoločenstvá (aj keď možno žijú intenzívnejšie) v globálnom svete podstatne menšie ako tomu bolo v minulosti. Mnohí ľudia už necítia potrebu stretávať sa v komunitných spoločenstvách, organizujú sa podľa iných záujmov a priorít (hobby, spôsob života, profesionálne záujmy a i.), ich záujem o komunitný život v rámci Cirkvi sa postupne oslabuje a stráca. Svoju negatívnu úlohu zohrávajú aj pracovné povinnosti, únava, rýchle životné tempo a nedostatok času.

3. Tretím dôležitým faktorom, ktorý má stále pozitívny dopad na katolícke spoločenstvo, je skutočnosť, že katolicizmus ponúka istoty v dnešnom relatívnom a hektickom svete. Ľudia, ktorí vnímajú svoju katolícku vieru vážne, ľahšie znášajú životné ťažkosti a necítia sa tak osamelí ako ľudia, ktorí pevnú vieru nemajú a od Boha sa vzdialili. Kto chodí cieľavedome na svätú spoveď a žije v súlade so Svätým písmom, nepotrebuje vo väčšine prípadov dnes tak moderné a odporúčané návštevy psychológa alebo psychiatra, pretože sa spolieha na Božiu pomoc a vie, že mu Boh pomôže – presne v intenciách Evanjelia (Mt 7, 7–11): *„Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvorí vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvorí. Alebo je medzi vami človek, čo by podal synovi kameň, keď ho prosí o chlieb? Alebo keby pýtal rybu, čo by mu dal hada? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom; o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.“*

Dôvera v Boha a Božiu pomoc skutočne veriacemu človeku v súženiach nielenže prináša pocit bezpečia, ale aj skutočne pomáha. Mnohí ľudia, ktorí tvrdia, že stratili vieru, a ktorí ju aj skutočne stratili, zažili vo svojom živote hrozný čas temnoty, súženia a skúšky, kvôli ktorému sa vzdialili od Boha. V žiadnom prípade netreba ich pocity a súženie minimalizovať, to, čím si prešli, je naozaj hrozné. Ale mali by si položiť otázku: Naozaj to stálo za to, vzdať sa viery a Boha a hľadať inšpiráciu a pomoc inde, napríklad v alkohole, drogách, sexe, jedle, moci, hedonizme či bohatstve? Uškodili svojím vzdialením sa od Boha alebo svojím odmietaním Božích zákonov skutočne Bohu, alebo skôr sebe?

Diabol ponúka rôzne rafinované sľuby, aby nás odvrátil od Boha a nakoniec nás navždy získal do svojej moci, pretože chce, aby sme definitívne stratili možnosť žiť navždy v Božej blízkosti. Diabol nám ponúka svetské výhody, no my sme neboli stvorení pre svetské výhody, ale pre veľkosť a radosť v Božom náruči. Okrem toho je všeobecne známe, že diabol je otcom lží, nasľubuje toho veľmi veľa, no splní len minimum.

4. Štvrtým a najdôležitejším faktorom, prečo byť katolíkom a ostať ním aj v budúcnosti, je samotný Kristus, ktorý si katolícku Cirkev vyvolil. Jasne túto pravdu formuluje Katechizmus katolíckej Cirkvi: 796 *Jednota Krista a Cirkvi, Hlavy a údov tela, zahrňa v sebe aj rozlíšenie oboch v ich osobnom vzťahu. Tento aspekt sa často vyjadruje obrazom ženícha a nevesty. Tému o Kristovi ženíchovi Cirkvi pripravili už proroci a ohlásil ju Ján Krstiteľ. Sám Pán sa označil za „ženícha“ (Mk 2, 19). Apoštol Pavol predstavuje Cirkev a každého veriaceho, úd jeho tela, ako nevestu „zasnúbenú“ Kristovi, aby s ním bola jeden Duch. Cirkev je nepoškvrnená nevesta nepoškvrneného Baránka, ktorú Kristus miloval „a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil“ (Ef 5, 25–26), spojil ju so sebou večnou zmluvou a neprestáva sa o ňu starať.*

Kto aspoň trochu venoval pozornosť základom katolíckej viery, venoval hlbšiu pozornosť katolíckym sviatostiam, svätcom, liturgii, umeniu, teológii, filozofii, histórii, ten ostane uchvátený širokou vnútornou

bohatosťou katolíckej viery. Túžba spoznať Krista a priblížiť sa ku Kristovi cez učenie Cirkvi človeka vtiahne, formuje ho a nakoniec posiela do sveta, aby v Kristovom mene ohlasoval Evanjelium. A to aj uprostred dnešnej doby, ktorú právom vnímame ako ťažké a temné obdobie v živote Cirkvi.

Cirkev je mystickým Kristovým telom a my ako veriaci katolíci sme priamou súčasťou tohto mystického Kristovho tela. Za naše hriechy a za nás sa Kristus obetoval, aby sme neostali odlúčení od Boha, kvôli nám podstúpil Kristus smrť na kríži a smrť premohol. Kto sa sústreďí na to najdôležitejšie – na Krista a jeho Cirkev – získa darom aj živú vieru, stane sa súčasťou láskavej a priateľskej komunity, ktorá sa mu stane oporou a získa Božiu pomoc a istoty. Ľudia, ktorí s dôverou odovzdajú svoj život do Božích rúk, žijú nielen v intenciách Evanjelia, ale najmä budujú živé spoločenstvo v hlbokjej Božej pravde a milosti, vyživované neuhasínajúcim ohňom Božej lásky a radosti.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/styri-hlavne-factory-preco-byt-katolikom-2/>